



AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și
completarea alin.(1) al articolului 129 din Legea nr.272/2004
privind protecția și promovarea drepturilor copilului**

Analizând **propunerea legislativă pentru modificarea și completarea alin.(1) al articolului 129 din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului** (b102 din 24.03.2020), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.XXXV/1556/24.03.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D273/25.03.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea alin.(1) al art.129 din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmărindu-se includerea în categoria cheltuielilor care pot fi asigurate din alocația lunară de plasament plătită furnizorilor de servicii sociale, în scopul asigurării unor drepturi sociale pentru copiii și tinerii pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială ori pentru mamele aflate în centre maternale, a cheltuielilor legate de îngrijire socială și pedagogică, a cheltuielilor pentru plata salariilor și combustibil, precum și a celor de întreținere – încălzire, apă caldă, energie electrică.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că, în redactarea preconizată, soluția legislativă propusă pentru **alin.(1) al art.129** nu este corelată cu prevederile *de lege lata* ale alin.(1) și (2) ale art.128 din actul normativ de bază, nici în ceea ce privește categoriile de persoane care pot încasa alocația

lunară de plasament, corelat cu asumarea obligației asigurării serviciilor prin care se asigură protecția, creșterea și îngrijirea copiilor și tinerilor pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, și nici cu privire la destinația acestei alocații, respectiv asigurarea respectivelor servicii persoanelor protejate.

Menționăm că, la art.128 alin.(2) din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, se stabilește că „*Alocația prevăzută la alin.(1) se plătește **persoanei, asistentului maternal, reprezentantului familiei, al organismului privat acreditat care a luat în plasament copilul sau tutorelui și este destinată asigurării drepturilor prevăzute la art.129 alin.(1).***” În consecință, alocația de plasament se plătește mai multor categorii de persoane, fizice și juridice, obligația asigurării protecției și îngrijirii copiilor și tinerilor pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială existând și în sarcina acestora.

Având în vedere acest aspect, se observă că, pe de o parte, norma preconizată pentru art.129 alin.(1) limitează, doar cu privire la furnizorii de servicii sociale, fără a distinge între aceștia, utilizarea alocației de plasament stabilită la art.128 alin.(1) din actul normativ de bază, pentru hrană, îmbrăcăminte, încălțăminte, materiale igienico-sanitare, rechizite/manuale, jucării, transport, materiale cultural-sportive, precum și sume de bani pentru nevoi personale. Scopul acestor cheltuieli vizează îndeplinirea obligației asigurării protecției și îngrijirii copiilor și tinerilor pentru care s-a stabilit o măsură de protecție specială, respectiv măsura plasamentului ori instituirea tutelei, precum și a mamelor protejate în centre maternale.

Potrivit prevederilor art.37 din Legea asistentei sociale nr.292/2011, cu modificările și completările ulterioare, furnizorii de servicii sociale pot fi atât persoane fizice cât și persoane juridice, de drept public ori privat. Astfel, furnizori privati de servicii sociale pot fi: asociațiile și fundațiile, filialele și sucursalele asociațiilor și fundațiilor internaționale, cultele recunoscute de lege, persoanele fizice autorizate, precum și operatorii economici cu scop lucrativ, pentru toate categoriile de servicii sociale organizate în condițiile legii, cu unele excepții. Furnizorii publici de servicii sociale pot fi: autoritățile administrației publice centrale ori alte instituții aflate în subordinea sau coordonarea acestora care au stabilite prin lege atribuții privind acordarea de servicii sociale pentru anumite categorii de beneficiari, structurile specializate din cadrul/subordinea autorităților administrației publice locale și autoritățile executive din

unitățile administrativ-teritoriale organizate la nivel de comună, oraș, municipiu și sectoare ale municipiului București, precum și unitățile sanitare, unitățile de învățământ și alte instituții publice care dezvoltă, la nivel comunitar, servicii sociale integrate.

Pe de altă parte, semnalăm că, prin reglementarea posibilității acoperirii de către furnizorii de servicii sociale, suplimentar, din alocația de plasament stabilită la art.128 alin.(1) din actul normativ de bază, a unor cheltuieli de funcționare ale acestora, ca de exemplu plata salariilor și combustibil și pentru cheltuieli de întreținere – încălzire, apă caldă, energie electrică, costuri care nu sunt direct aferente asigurării drepturilor reglementate prin actul normativ de bază pentru beneficiarii alocației lunare, nu este subsumată scopului acordării acesteia, respectiv asigurarea protecției, creșterii și îngrijirii copilului separat, temporar sau definitiv, de părinții săi, ca urmare a stabilirii unei măsuri de protecție specială.

În plus, precizăm că norma preconizată nu este corelată nici cu dispozițiile art.127 din Legea nr.272/2004, cu modificările și completările ulterioare și nici cu cele ale art.132 și 133 din Legea asistenței sociale nr.292/2011, unde sunt enumerate ca surse de finanțare a serviciilor sociale: bugetul de stat, bugetul județului, respectiv al sectorului municipiului București, bugetul local al comunelor, orașelor și municipiilor, donații, sponsorizări și alte forme private de contribuții bănești, permise de lege fonduri externe rambursabile și nerambursabile, contribuția persoanelor beneficiare, precum și alte surse de finanțare, în conformitate cu legislația în vigoare.

Astfel, cheltuielile pentru plata salariilor aferente personalului furnizorilor publici de servicii sociale sunt suportate, în baza contractelor individuale de muncă sau a raporturilor de serviciu, de structurile autorităților administrației publice centrale ori alte instituții aflate în subordinea sau coordonarea acestora, în cadrul cărora funcționează. În ceea ce privește furnizorii privați de servicii sociale, cheltuielile cu personalul propriu și cele legate de funcționarea acestora, nu pot avea alte surse de finanțare în afara celor prevăzute de lege.

Întrucât alocația de plasament nu este inclusă în sursele de finanțare enumerate anterior, aceasta nu poate fi avută în vedere de furnizorii de servicii sociale pentru acoperirea cheltuielilor pentru plata salariilor și combustibil și pentru cheltuieli de întreținere - încălzire, apă caldă, energie electrică.

Nu în ultimul rând, semnalăm că actul normativ de bază prevede, la art.142 alin.(1) lit.ț), sancționarea contravențională pentru nerespectarea art.127 alin.(1) lit.b) referitoare la sursele de finanțare necesare pentru protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi.

Totodată, semnalăm lipsa de predictibilitate a textului propus, prin utilizarea unor sintagme ca „îngrijire socială și pedagogică”, „condiții adecvate de locuit”, „achitarea cheltuielilor pentru plata salariilor și combustibil”, care nu sunt definite în cuprinsul actului normativ de bază și sunt de natură a afecta aplicarea normei.

3. Semnalăm că propunerea legislativă este deficitară și din punct de vedere al respectării normelor de tehnică legislativă, astfel:

a) la **titlu**, având în vedere faptul că obiectul de reglementare al prezentei propuneri legislative constă **doar** în modificarea unui element structural, pentru respectarea exigențelor normative ar fi fost necesară reformularea acestuia, după cum urmează:

„Lege pentru **modificarea art.129 alin.(1)** din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului”;

b) pentru un plus de rigoare normativă, partea introductivă a **articolului unic** ar trebui reformulată, astfel:

„Articol unic. - **La articolul 129 din** Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.159 din 5 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, **alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**”.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr.